

צעד גדול אחורנית

אין שום היגיון מבצעי בהצעה להפעיל בקו התפר יחידות פרשים ("הפעלת יחידת סיור רכובה על סוסים במרחב קו התפר", מערכות 386). ביצועיה של יחידה כזאת יהיו נחותים בהרבה מביצועיה של יחידת סיור ממונעת, ואנשיה יהיו חשופים הרבה יותר לפגיעות

אל"ם רז

במאמר, את כל הפעולות גם יחד. שנית, בטבלה ההשוואתית (סוס, לוחם, טרקטורון וג'יפ) מתעלמים הכותבים ממשך הזמן שבו יכול הסוס לנוע במהירות המיוחסת לו (50 קמ"ש). זאת בשונה מרכב ומרק"ם שאינם מתעייפים.

שלישית, מתחת לכותרת "שובל לוגיסטי ייחודי" מוצגת סוגיה כבדת משקל (טיפול רפואי, מזון מיוחד - ובכמויות גדולות - אילוף, שיעורי רכיבה ללוחמים ועוד). די בעיון קצר בספרו של פרופסור מרטין ואן-קרפלד

להסרת האיום? להלן עוד כמה פרטים טכניים "קטנים", שלא זכו להתייחסות במאמר:

מחד גיסא, הסוס ורכבו לא יימלטו מכדור מכוון היטב, ומאידך גיסא היכן נקיטת הפעולה להסרת האיום?

ראשית, נטען בו ש"הנהיגה ברכב מצמצמת את יכולתו של אדם להתרכז בפעולות אחרות". אבל גם רוכב על סוס

נדרש לכך, ובניגוד לרכב ולרק"ם, שבהם הנהג מتركז בנהיגה בלבד, בעוד היתר (מפיק דמיון) של רכבים אחרות, הרוכב אמור לבצע, על-פי התפיסה המוצגת (החמושים ועטויים חגורות נפץ) יתחשבו בסוסים וברוכביהם, אנשי יחידת הסיור, ולא יפגעו בהם מטעמים של צער בעלי חיים? מחד גיסא, הסוס ורכבו לא יימלטו מכדור מכוון היטב, ומאידך גיסא היכן נקיטת הפעולה

רמ"ט עוצבת "אתגר", סטודנט לתואר שני בלימודי צבא וביטחון באוניברסיטה העברית

פרשים מולנים בתמרונים לפני מרוץ מלחמת העולם השנייה

אל: המטה הכללי של הוורמכט, ברלין.
 לשכת ראש הגייסות הניידים, גנרל גודריאן.
 לידי קצין תיעוד והיסטוריה, רס"ן היינץ שלוסברג.
מאת: ארמייה 10, מפקדת דיוויזיית השריון אס-אס 12.
 מחלקת המודיעין, סרן קורט בלייכר.

היינץ קשישי,

אני כותב אליך מכתב אישי ולא פורמלי זה לאור עששית של נפט, כשאני יושב בבית הרוס למחצה של חוואי פולני אלמוני מצפון ללודג'. מה שקורה כאן בשבועיים האחרונים איני צריך לספר לך. הפנצרים שלנו שועטים קרימה ללא מעצור. תאר לעצמך שהמרחק מכאן ועד לוורשה הוא כ-100 ק"מ בלבד! במיוחד רציתי למהר ולהעביר לידך תרגום של חלק ממסמך שקיבלתי שלשום מידיו של סמל ורנר מיחידת מסמכי השלל של הדיוויזיה. התרגום מצורף בזה. המסמך המקורי נמצא על גופתו המרוטשת של קצין פרשים פולני, ששמו היה, לפי הניירות, תדיאוש קאלצקי. כיתת סיור ממונעת, שכללה שני טנקים קלים מהדיוויזיה, הייתה במשימה לכיוון נהר הוויסלה ונתקלה בפלוגת הפרשים בפיקודו של קאלצקי ליד העיירה קוטנו. היינץ חביבי, לא היית מאמין למראה עיניך! מאה פרשים מסתערים באומץ לב פראי כמשוגעים ממש ונקצרים עד אחד, הם וסוסיהם, באש המדויקת להפליא של הכוח המשווריין הקטן. עוד בטרם הגיעו למגע, היו כולם מתים. לצערי, חלק מדפי המסמך הושחתו בדמו של האיש, אבל בטוחני שהגנרל שלנו, כאשר יתפנה, ימצא עניין מקצועי גם בדו"ח המקוטע הזה, שהוא מעין סיכום דיון חשוב שהתקיים במטכ"ל הפולני לפני כחמש שנים (!) בעניין הוויכוח על הכנסת טכנולוגיות חדשות לצבא והקמת כוחות ממוכנים מודרניים על חשבון עוצבות הפרשים. לאלוהים פתרונים למה החזיק הסרן דווקא את המסמך הזה על גופו, כשיצא לקרב האחרון.
 היה שלום ידידי האמין ונשיקת יד לגרטה, רעייתך הנהדרת.

להתראות בברלין.
 שלך סרן קורט בלייכר.

יחידות פרשים ארטילריות פולניות היו מצוידות בתותחי שדה רוסיים. בשנת 1939 הן הופעלו באמקטיביות מפתיעה נגד הטנקים הגרמניים

"מלחמה ותחזוקה" על מנת להבין כמה סבוך הוא הטיפול ב"שובל הלוגיסטי הייחודי".

אם לא די בדברים לעיל, הרי שהמכתב שלעיל אולי ישכנע את כותבי המאמר ואת הקוראים.

נותר רק לקוות שהסוסים יוותרו במקום שהועידה להם לבסוף ההיסטוריה הצבאית (לאחר אלפי שנות שירות מבצעי חשוב) - במגרשי הפולו, באורוות המלכה ובמסלולי הטיולים והמרוצים.

